

Kurs rozszerzony języka Python

Lista 2.

Każde zadanie jest warte 2 punkty. Na pracowni do oceny należy przedstawić trzy zadania.

Zadanie 1.

Podczas wyborów powszechnych do parlamentu czy władz samorządowych mandaty pomiędzy komitety wyborcze dzieli się *metodą d'Hondta*. Zaprogramuj funkcję, która jako argumenty przyjmuje *wynik wyborów* w postaci liczby głosów oddanych na poszczególne komitety i liczbę miejsc do obsadzenia; a zwracanym wynikiem jest *wynik wyborów*, czyli liczbę miejsc przydzielonych poszczególnym komitetom.

Przyjmujemy, że

- szczegóły *metody d'Hondta* są takie jak opisane w https://pl.wikipedia.org/wiki/Metoda_D%E2%80%9999Hondta;
- próg wyborczy to 5% (nie uwzględniamy komitetów wyborczych mniejszości narodowych czy etnicznych, których nie obowiązuje próg wyborczy).

Zadanie 2.

Zaprogramuj w Pythonie funkcję `sudan(n, x, y)`¹ obliczającą następującą funkcję rekurencyjną:

$$F_0(x, y) = x + y$$

$$F_{n+1}(x, 0) = x, x \geq 0$$

$$F_{n+1}(x, y + 1) = F_n(F_{n+1}(x, y), F_{n+1}(x, y) + y + 1)$$

Ponieważ funkcja ta bardzo szybko rośnie, trzeba być ostrożnym i nie testować dla $n > 2$. Aby przyspieszyć działanie tej funkcji, proszę w implementacji zaprogramować przechowywanie już policzonych wyników; taka technika nazywa się *memoizacją* albo *spamiętywaniem*.

Sprawdź eksperymentalnie, dla jakich największych argumentów sensowne jest wywołanie tej funkcji w wersji bez spamiętywania, a dla jakich w wersji ze spamiętywaniem. Wyniki zamieść w komentarzu w pliku źródłowym.

Zadanie 3.

Każdy język naturalny ma charakterystyczną dla siebie statystykę częstości występowania liter. Napisz dwie funkcje: jedną, która wylicza statystyki dla przynajmniej trzech języków na podstawie utworów literackich; i drugą, która dla podanego tekstu wskaże prawdopodobny język, w jakim ten tekst został napisany.

Można przyjąć, że bierzemy pod uwagę tylko języki posługujące się alfabetem wywodzącym się z alfabetu łacińskiego. Teksty powinny być zapisane w plikach w formacie *plain text*.

Dobrym źródłem tekstów w różnych językach jest np. *Projekt Gutenberg* czy *Wikisource*.

Zadanie 4.

Zbyt skomplikowane zdania bywają utrapieniem dla czytającego tekst. Dlatego wykonamy uproszczenie w następujący sposób:

¹Jest to funkcja odkryta przez Gabriela Sudana

- najpierw usuwamy zbyt długie słowa;
- a potem usuwamy losowo wyrazy jeśli zdanie ma ich zbyt wiele.

Zaprogramuj odpowiednią funkcję `uproszc_zdanie(tekst, dl_slowa, liczba_slow)`, gdzie `dl_slowa` to maksymalna dopuszczalna długość słowa, `liczba_slow` to największa liczba słów jaka może się znaleźć w zdaniu. Przykładowo

```
tekst = "Podział peryklinalny inicjałów wrzecionowatych \
kambium charakteryzuje się ścianą podziałową inicjowaną \
w płaszczyźnie maksymalnej."

uproszc_zdanie(tekst, 10, 5)
```

powinno zwrócić coś takiego

```
Podział kambium się ścianą inicjowaną.
```

Zbadaj działanie swojego programu dla jakiegoś popularnego dzieła literackiego dostępnego legalnie w sieci. W pliku źródłowym zamieść kod który pobiera taki tekst bądź zamieść w komentarzu link do takiego tekstu.

Zadanie 5.

Jedną z prostszych metod kompresji tekstu jest metoda polegająca na zastąpieniu ciągu identycznych znaków parą (`znak`, `liczność`), np. zamiast `'aaaaaa'` można użyć `[(5, 'a')]`, a pojedynczą literę piszemy jak literę. Na przykład `'suuuuper'` skompresuje się do `[(1, 's'), (4, 'u'), (1, 'p'), (1, 'e'), (1, 'r')]`. Zaprogramuj dwie funkcje: `kompresja(tekst)` i `dekompresja(tekst_skompresowany)`, które zwracają odpowiednio tekst skompresowany (tj. listę krotek) i tekst zdekompresowany. Możesz przyjąć, że kompresujemy tylko teksty zawierające litery i znaki przestankowe.

Wypróbuj swój program na dłuższym tekście legalnie dostępnym w internecie. W kodzie źródłowym podaj link do tego tekstu lub zamieść kod pobierający ten tekst i wywołujący tę funkcję.

Marcin Młotkowski